

คำนำ

เมื่อวันกองทัพไทยที่ผ่านมาคือ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๒๔ ได้มีการแสดงของกองบัญชาการทหารสูงสุดทางโทรทัศน์ ในการแสดงครั้งนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นมาของชาติไทย เท่าที่จะสืบสาวขึ้นไปได้ โดยปกติการแสดงอย่างนี้หากจะให้เป็นการแสดงที่ดูสนุกเพลิดเพลินพร้อมกันไปด้วยนั้น เป็นการยากที่จะพบความสำเร็จ แต่การแสดงในครั้งนี้เป็นที่น่าแปลกใจที่ออกมาชนิดที่เรียกว่า เด็กดูได้ ผู้ใหญ่ดูดี สบายหู สบายตา สบายใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคำบรรยาย ซึ่งเป็นไปอย่างง่าย ๆ กระทัดรัด แต่จับใจทุกตอน ใครได้ยินได้ฟังแล้วออกปากชมกันทุกคน จนต้องสืบว่าออกมาจากไหน ก็พบว่าออกมาจากสำนักงานสารนิเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด

ดังนั้น คณะอนุกรรมการจัดทำเอกสารภาษาไทย ของคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ จึงมีมติให้ขออนุมัติคณะกรรมการ ฯ จัดพิมพ์เผยแพร่ โดยเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่เยาวชนอย่างมาก

คณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ

เราคือไทย

บนผืนแผ่นดินทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย ซึ่งมีลักษณะเป็นแหลมใหญ่ ทอดตัวลงไปในทะเลนั้น ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของประเทศพม่า ไทย ลาว กัมพูชา เวียตนาม มาเลเซีย และสิงคโปร์ รวม ๗ ประเทศ โดยมีประเทศไทยเป็นประเทศย่านกลางของแหลมนี้

โดยที่แหลมนี้ มีความมั่งคั่งบริบูรณ์ไปด้วยทรัพย์ในดินสินในน้ำอยู่มากมาย โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นอาณาเขตของประเทศไทยเรา โลกจึงเรียกดินแดนแห่งนี้ว่า “แหลมทอง”

ณ แหลมทองนี้ เมื่อหลายหมื่นปีก่อน เคยมีมนุษย์อยู่อาศัยมาแล้ว และสืบเผ่าพันธุ์มีวิวัฒนาการต่อเนื่องกันมาตามลำดับ จนเกิดเป็นชุมชนต่าง ๆ แยกย้ายกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไป

ตลอดระยะเวลาเหล่านั้น มีอารยธรรมเกิดขึ้นตามแหล่งชุมชนใหญ่ แต่ที่นับว่าเก่าแก่ที่สุดบนแหลมทองนี้ และจัดว่าเก่าแก่ที่สุดในโลกเท่าที่เคยสำรวจตรวจพบกันมา อยู่ที่ตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาร จังหวัดอุดรธานี ของเรานี่เอง

ชุมชนบ้านเชียงนี้ มีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง และมีความเจริญพอสมควรแล้วเมื่อ ๕,๐๐๐ ถึง ๗,๐๐๐ ปีก่อน ก่อนที่จะรับเอาวัฒนธรรมของจีน และอินเดียเข้ามาผสมผสานในภายหลัง เมื่อ ๒,๐๐๐ ปีที่ผ่านมา

เมื่อรับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามา ชุมชนเหล่านี้ ก็เริ่มรวมตัวกันเป็นบ้านเมือง และอาณาจักรต่าง ๆ ซึ่งมีระบบการเมืองการปกครอง และระบบสังคมที่ซับซ้อนกันมากขึ้น อาณาจักรโบราณเหล่านี้ เกิดขึ้นแล้วก็รุ่งโรยแตกดับไปต่อเนื่องกันมาเป็นวัฏจักร

อาณาจักรโบราณ เท่าที่เราพอจะทราบจากหลักฐานที่มีมากพอสมควร อาณาจักรแรกบนแหลมทองนี้ ก็คืออาณาจักร-ทวารวดี ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อประมาณพันกว่าปีมานี้เอง มีศูนย์กลางความเจริญอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยปัจจุบัน และแผ่ไปทั่วประเทศ

ในภาพที่สลักไว้ในเสมาหินที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นโบราณวัตถุสมัยทวารวดีนี้ มีภาพบ้านเมืองทรงไทย ดังที่ถอดแบบจำลองออกมานี้ ซึ่งแสดงว่าบรรพบุรุษของไทยเรา—ท่านตั้งหลักแหล่งชุมชนที่เจริญแล้วในยุคทวารวดีนี้

ในอีก ๒๐๐ ปีต่อมา ก็เกิดอารยธรรมยุคศรีวิชัยขึ้นทางภาคใต้ของไทยในปัจจุบัน มีศูนย์กลางความเจริญอยู่ที่บริเวณอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และในหมู่เกาะสุมาตรากับอินโดนีเซีย

ถัดมาอีกประมาณ ๓๐๐ ปี ก็ถึงอารยธรรมยุคลพบุรีหรือที่เรียกกันว่ายุคขอม ซึ่งมีร่องรอยความเจริญอยู่ในภาคอีสานของไทย เข้าไปในกัมพูชา และเข้ามาถึงลพบุรี

อารยธรรมทั้ง ๓ ยุคนี้ มาร่วงโรยและดับสูญไปเมื่อประมาณแปดเก้าร้อยปีที่ผ่านมา แต่ที่น่าสังเกตก็คือ อาณาจักรต้นอารยธรรมทั้งสามนี้ ต้องสูญเสียอำนาจอิทธิพลให้แก่บรรพบุรุษของไทยมาตามลำดับทั้งสิ้น กล่าวคืออาณาจักรทวารวดีถูกเผด็จลงโดยกษัตริย์ไทยต้นราชวงศ์อู่ทอง อาณาจักรศรีวิชัยกษัตริย์ไทยวงศ์นครศรีธรรมราชพิชิตไว้ในอำนาจ และอาณาจักรเขมร ถูกสั่นคลอนอย่างรุนแรงโดยกษัตริย์ไทยราชวงศ์พระร่วงสมัยสุโขทัย และสิ้นชาติขอมมาเกิดเป็นเขมรหรือกัมพูชาอย่างแท้จริง ในสมัยราชวงศ์อู่ทองของอยุธยา

ซึ่งจากการค้นคว้าทางโบราณคดี ปรากฏว่าในระหว่างที่อาณาจักรทั้งสามยังรุ่งเรือง และเกรียงไกรอยู่นั้น ไทยเรามีกองทัพเป็นของตนเองอยู่แล้ว และเป็นกองทัพที่ได้มาตรฐาน

ทันสมัยขณะนั้น กล่าวคือมีทั้งพลเดินเท้า พลม้า และพลช้าง ซึ่งเป็นอำนาจกำลังรบที่หนักที่สุดเทียบเท่ากับรถถังสมัยใหม่นี้

เมื่ออารยธรรมทวารวดี ศรีวิชัย และลพบุรีเริ่มจะร่วงโรยลง อารยธรรมที่เริ่มพวยพุ่งรุ่งโรจน์ขึ้นมาแทนที่ ก็คือ อารยธรรมไทย ซึ่งเกิดขึ้นร่วมสมัยเดียวกันคือ อารยธรรมเชียงแสน ซึ่งเป็นอารยธรรมไทยแท้ฝ่ายเหนือ และอารยธรรมอู่ทองหรืออโยธยา ซึ่งเป็นอารยธรรมผสมผสานอารยธรรมเดิมและอินเดียของชุมชนไทยฝ่ายใต้ ซึ่งอยู่บริเวณตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาลงไป

กล่าวได้ว่าเมื่อประมาณแปดเก้าร้อยปีที่ผ่านมานี้ อารยธรรมไทยเริ่มทอแสงระยับแผ่คลุมอาณาบริเวณใจกลางแหลมทองซึ่งเป็นอาณาเขตประเทศไทยเราในปัจจุบันไปทั่วแล้ว

ถัดมาอีกประมาณ ๑๐๐ ปี เจ้านายไทยฝ่ายเหนือก็สามารถสถาปนากรุงสุโขทัยขึ้นมาได้ และเจริญรุ่งเรืองขึ้นอย่างรวดเร็ว เกิดอารยธรรมสุโขทัยขึ้นเป็นอารยธรรมไทยที่สามขึ้นมาทอแสงเจิดจ้าเคียงคู่กับอารยธรรมเชียงแสน และอารยธรรมอู่ทอง

แต่โดยที่อารยธรรมสุโขทัย เป็นอารยธรรมที่มีเอกลักษณ์เหมาะแก่นิสัยใจคอของคนไทยโดยทั่วไป คือการปกครองกันแบบพ่อกับลูก มีลักษณะประชาธิปไตยสูง และมีการกระจาย

อำนาจอย่างกว้างขวาง จึงสามารถผนึกกำลังน้ำใจคนไทยได้แน่นเหนียวกว่าอารยธรรมเชียงแสน และอารยธรรมอู่ทอง อาณาจักรสุโขทัยจึงเริ่มมีอำนาจกล้าแข็งขึ้นกว่าอาณาจักรลานนาไทย และอาณาจักรอู่ทอง ในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ทรงเป็นพระมหาบุรุษของไทยโดยแท้ โดยที่ทรงบากบั่นประกอบพระราชภารกิจอันหนัก คือการสถาปนาอาณาจักรไทยขึ้นเป็นปึกแผ่นได้สำเร็จเป็นครั้งแรก

จากนั้น อาณาจักรไทยก็เด่นผงาดขึ้นครอบครองแหลมทองอย่างชอบธรรมมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ท่านพี่น้องร่วมชาติร่วมแผ่นดินที่เคารพ

ไม่ว่าเราจะอยู่ ณ ที่ส่วนใดของสุวรรณปฐพีนี้ เราคือสายโลหิตไทยสายเดียวกันอย่างไม่ต้องสงสัย และผืนแผ่นดินอันเป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพชนไทยผืนนี้ คือแผ่นพสุธามาตุภูมิร่วมกันของเราทั้งปวง

และที่เหนือสิ่งอื่นใด เราไม่ใช่ชาติขี้แพ้ที่ถูกเขาตามย่ำยีจนต้องถอยร่นมาครั้งแล้วครั้งเล่า และเราก็ไม่เคยเป็นทาสสิ้นคิดติดแผ่นดินของขอมหรือของใคร หากแต่เราเป็นไทยและเป็นเสรีชนตลอดมาแต่โบราณกาล และจะต้องตลอดไปในปัจจุบัน และในอนาคตข้างหน้าชั่วนิรันดร์

ลักษณะการขยายพระราชอาณาเขตเพื่อสถาปนาอาณาจักรไทยของพ่อขุนรามคำแหงในยุคนั้น ก่อให้เกิดชัยชนะเด็ดขาดขึ้นในแหลมทอง ซึ่งถ้ารวมอาณาจักรลานนาอันเป็นพันธมิตรไทยที่เหนียวแน่นเข้ามาด้วยแล้ว อาณาจักรไทยทั้งมวล ขณะนั้นก็เป็นเสมือนลิ่มมุหมา ที่ตอกลงมากลางแหลมทองตลอดเหนือจดใต้ นับตั้งแต่ขุนเขาลงมาจรดมหาสมุทร อาณาจักรไทยจึงครองอยู่บนดินแดนอันเป็นหัวใจของเอเชียอาคเนย์ทั้งย่าน บีบอาณาจักรขอมเข้าไปจนตรอก และผลักดันอาณาจักรพุกามออกไปห่างไกล

ด้วยลักษณะเช่นนี้เอง ที่เกื้อกูลให้ไทยเราสามารถอยู่เย็นเป็นสุขต่อมาได้ถึงร้อยกว่าปี

อาณาจักรสุโขทัยรุ่งเรืองมาได้ ๑๔๐ กว่าปี แต่แล้วก็ต้องร่วงโรยลง เนื่องจากพระมหากษัตริย์ในรัชกาลหลัง ๆ ทรงหันไปรับอิทธิพลของขอมเดิมขึ้นมาใช้ใหม่ การเมืองการปกครองจึงเริ่มเปลี่ยนไปเป็นระบบสมมุติเทวราช ซึ่งขัดกับอุปนิสัยของคนไทย พลังอำนาจแห่งชาติที่เคยผนึกไว้ได้เหนียวแน่นก็หย่อนคลายอ่อนล้าลง แล้วสุโขทัยก็เริ่มใกล้แตกดับ

นับเป็นเคราะห์ดีของชาติไทยเรา ที่บรรพบุรุษไทยอีกกลุ่มหนึ่งในราชวงศ์อู่ทองซึ่งเป็นองค์พระประมุขของอาณาจักร

ไทยฝ่ายใต้ สามารถตั้งราชธานีขึ้นใหม่ เป็นอิสระจากสุโขทัย และทรงขนานนามราชธานีแห่งนี้ว่า "กรุงเทพทวารวดีศรีอยุธยา" เพื่อเป็นอนุสรณ์เตือนใจไทยทั้งมวลว่าครั้งหนึ่งบรรพบุรุษไทยกลุ่มนี้ สามารถพิชิตอาณาจักรทวารวดีอันรุ่งเรืองและเกรียงไกรมาไว้ใต้อำนาจไทยได้สำเร็จ และพระองค์เองเสด็จขึ้นครองราชย์เฉลิมพระปรมาภิไธยว่า "สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑" ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา หรือที่เรารู้จักพระองค์ท่านในพระนามว่า "พระเจ้าอู่ทอง"

ราชวงศ์อู่ทอง ทรงสามารถแผ่อำนาจเข้าไปในมอญและเขมรลงไปจนถึงแหลมมะลายู และทรงสามารถควบคุมดินแดนลุ่มน้ำเจ้าพระยาได้ทั้งหมดขึ้นไปจนถึงลานนาไทย

แล้วอารยธรรมไทยยุคอยุธยาก็เรืองรองจรัสจ้าขึ้น ส่งผลให้กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีไทยอยู่ได้ถึง ๔๑๗ ปี มีชื่อเสียงเกียรติภูมิปรากฏขจรขจายไปในหมู่นานาอารยประเทศในสมัยนั้น

ในทางประวัติศาสตร์ นับได้ว่าพระเจ้าอู่ทองเป็นพระมหากษัตริย์ไทยองค์ที่สองรองจากพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ที่ทรงรับพระราชภารกิจรวมไทยให้เป็นมหาอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ในแหลมทองมาจนทุกวันนี้ และเราไทยทุกคนต้องรับสนองภารกิจสำคัญนี้ไว้ต่อไป

อย่างไรก็ตามการที่อยุธยาใช้ระบบการเมือง การปกครองในระบบสมมุติเทวราชซึ่งในชั้นต้น ๆ นั้น ได้พยายามเลือกสรรมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับอุปนิสัยประจำชาติ แต่แล้วจากการที่บ้านเมืองสงบราบคาบมาช้านาน ด้วยพระบรมเดชานุภาพแห่งพระมหาบุรพกษัตริย์ก็ทำให้ระบบการเมืองการปกครองเริ่มผันแปรเข้าไปสู่ระบบสมมุติเทวราชดั้งเดิมมากขึ้น เกิดช่องว่างห่างเหินกันระหว่างประชาชน ข้าราชการใหญ่น้อย และในพระราชวงศ์เอง ซึ่งเป็นเหตุให้อาณาจักรไทยเริ่มอ่อนกำลังลง และกำลังมุ่งหน้าไปสู่สภาพยุคเข็ญเข้าไปทุกที

รูปร่างของประเทศในขณะนั้นก็เป็นปัญหาสำคัญ เพราะการตั้งอาณาจักรในลักษณะที่ตอกลึมผ่าลงมากลางดินแดนหัวใจของแหลมทองนั้น ทำให้เราตกอยู่ในแวดวงกงล้อมของนานาประเทศเพื่อนบ้าน การจะอยู่โดยสุขสงบได้นั้น นอกจากต้องผนึกกำลังภายในกันให้แน่นเหนียวกลมเกลียวไว้ตลอดไปแล้วยังจะต้องเสริมสร้างกำลังอำนาจทางการเมือง การปกครอง การเศรษฐกิจ และการทหารไว้ให้แข็งแกร่ง เพื่อรักษาฐานะเดิมและเกียรติภูมิอันยิ่งยงเอาไว้ให้จงได้

ในยุคนั้น พม่าเริ่มเรืองอำนาจขึ้น สามารถปราบปรามไทยใหญ่และมอญอันเป็นรัฐกันชนระหว่างไทยกับพม่าได้ราบคาบ

ประกอบกับพระเจ้ามังตรา ซึ่งมีบุเรงนองเป็นกำลังสำคัญ ทรงเป็นกษัตริย์หนุ่มที่กำลังหาญห้าว และมีกองทัพที่กำลังเกรียงไกรที่สุดในแหลมทอง

ดังนั้น จึงไม่มีปัญหาว่า เงาสงครามและความพินาศย่อยยับ จะไม่ทอดเงาทะมึนลงมาทับผืนแผ่นดินถิ่นของเรา ซึ่งเริ่มอ่อนแอลง

เมื่อสงครามมาติดด้าว แม้จะทรงดำรงอยู่ในสตรีเพศและพระอิสริยยศอันสูงส่ง สมเด็จพระสุริโยทัย พระมหาวีรกษัตรีย์พระองค์แรกของชาติไทย ก็ทรงพร้อมที่จะทอดพระชนม์ชีพลงอาสาศึกโดยมิครั่นคร้าม แต่แล้วไทยทั้งชาติก็ต้องสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด ในประวัติศาสตร์อันยิ่งยงของชาติเรา

คือเสียทั้งแม่ ..... เสียทั้งเมือง

หลังจากที่เสียทั้งแม่ เมือง และเสียทั้งตัวเมืองในสมัยต่อมาให้แก่กองทัพกษัตริย์มหาศาลของบุเรงนอง หัวใจของชาวไทยทุกคนก็ร้าวรานอยู่ใต้แอกของพม่าถึง ๑๕ ปี พระนเรศวรยุวราชเจ้าของไทย ต้องทรงตกไปเป็นตัวประกัน กองทัพไทยและพลังอำนาจแห่งชาติทุกสาขา ถูกบั่นทอนจนไม่น่าจะมีทางเงยหน้าขึ้นมาใหม่ได้

แต่แล้ว ในท่ามกลางเมฆดำทะมึนเหนือฟากฟ้าไทยยามนั้นเอง ความหวังของไทยก็กลับเจิดจ้าขึ้นมาใหม่ เมื่อพระนเรศวร ยุวราชเจ้าของชาวไทยกลับมาจากพม่า และทรงจัดตั้งกองทัพไทยขึ้นใหม่ ด้วยยุทธวิธีที่ทันสมัยยิ่งขึ้น พร้อมกับทรงปลุกใจไทยทั้งชาติให้หาญสู้ เพื่อปลดแอกของไท้ต่างด้าวท้าวต่างแดนออกไป

จนถึงวันนั้น.... วันที่เกียรติภูมิของชาติจะคงคืนกลับมา

วันนั้น.....วันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๑๓๕ ในการกระทำยุทธหัตถีอันทรงเกียรติ สมเด็จพระมหาอุปราชาแห่งพม่า ก็เสียพระชนม์ชีพในสงครามอย่างนายทหารกล้าสมความเป็นชายชาตินักรบ

จากนั้น สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ก็ทรงกรำศึกอยู่บนหลังพระคชาธารเกือบตลอดพระชนม์ชีพ เพื่อนำชาติไทยไปสู่ความยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง

ตลอดเส้นทางการพระราชสงคราม อันเต็มไปด้วยภูเขาสูง แผ่นดินกว้าง และเส้นทางอันรกชัฏทุรกันดาร ทหารหาญในกองทัพไทยครั้งกระนั้น ก็โลดแล่นตามพระคชาธารไปทุกแหล่งแห่งที่ เพื่อประกาศฝีมือนักรบไทยให้ปรากฏ จนอาณาจักรไทยกว้างใหญ่ไพศาล

ด้วยพระบรมเดชานุภาพ แห่งองค์พระมหาวีรกษัตริย์พระองค์นี้ กรุงศรีอยุธยาก็กลับคืนคงเป็นราชธานีไทยอีกครั้งหนึ่ง นานนับร้อยปี

บทเรียนจากประวัติศาสตร์ อันบรรพชนของเราท่านโถมร่างลงทับแผ่นดินมาคนแล้วคนเล่า เพื่อถนอมรักษาบ้านเกิดเมืองมารดรนี้ไว้ให้แก่อนุชนรุ่นหลังนี้ เป็นบทเรียนที่เราต้องซื้อหามาด้วยราคาแพง และจะต้องรำลึกจดจำไว้ไม่ขาดสาย

แต่แล้ว อยุธยาก็ล่มจมลงอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการเมืองการปกครองที่แก่งแย่งอำนาจ เห็นแก่ประโยชน์สุขส่วนตนเป็นใหญ่

กองทัพไทยในครั้งกระนั้น แม้จะหาญกล้าเพียงใด แต่ก็ไม่อาจปฏิบัติการได้เต็มสติกำลัง ด้วยอำนาจการเมืองการปกครองที่ย่อหย่อนรวนเร

ในขณะนั้น หัวใจของคนไทยผู้รักชาติทั้งมวล ก็อึงอลด้วยหัวใจที่แค้นคลั่งยามเมื่อแผ่นดินที่พ่อของตัวเคยอยู่ ปู่ของตนเคยทับถมเพื่อรักษาเอาไว้นั้น กำลังจะแหลกยับลงเป็นภัสมธุลีอีกครั้งหนึ่ง

ในที่สุด พระมหาบุรุษพระองค์ใหม่ของไทย ก็บังเกิดขึ้นเพื่อกู้ไทยอีกวาระหนึ่ง ซึ่งหลังจากที่ไตร่ตรองแล้วว่า

กรุงศรีอยุธยาต้องแตกสลายอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้แล้ว สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ก็ทรงนำทหารม้าคู่พระทัย แหกวงล้อมออกไปเมื่อวันที่ ๔ มกราคม เมื่อสองร้อยกว่าปีก่อน เพื่อผนึกกำลังไทยไว้กู้ไทยต่อไป

ในวันที่ ๔ มกราคมของทุกปี ทหารม้าไทยจึงถือเอาเป็นวันรำลึกถึงวีรกรรมบนหลังม้าของนักรบ ผู้เป็นต้นสายเลือดทหารม้าไทยปัจจุบันนี้ตลอดมา

หลังจากที่ทรงผนึกกำลังรวมไทย ที่แตกฉานซ่านเซ็นไปทุกหย่อมหญ้า ร่วมกับทหารคู่พระทัยคือ สมเด็จเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก และเจ้าพระยาสุรสีห์ พร้อมกับนายทัพนายกองและทหารหาญของไทยได้แล้ว สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชก็สามารถรวมไทย และขยายอาณาจักรไทยให้ไพศาลออกไปได้เป็นผลสำเร็จ

แต่แล้วแผ่นดินก็ว่างกษัตริย์ลงอีกครั้งหนึ่ง ด้วยพระยาสรรค์เป็นกบฏเข้าปล้นพระราชวัง ถอดสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีออกจากราชสมบัติ แล้วคุมพระองค์ไว้ ขึ้นสำเร็จราชการแผ่นดิน เตรียมการกำจัดสมเด็จเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกต่อไป

เมื่อสมเด็จเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก ซึ่งเป็นจอมทัพยกไปปราบจลาจลในเขมร ได้ทราบข่าวความวุ่นวายในกรุงธนบุรี

ก็เร่งยกกองทัพกลับคืนมาโดยด่วน พระยาสรรค์ก็ยอมจำนนแต่โดยดี

บรรดาเสนาประชาราษฎร์ จึงพร้อมใจกันอัญเชิญให้เสด็จปราบดาภิเษกขึ้นครองรัฐสีมาอาณาจักร เพื่อระงับทุกข์ดับยุคเข็ญ ให้บ้านเมืองซึ่งเพิ่งจะฟื้นตัวจากความพินาศย่อยยับกลับร่มเย็นเป็นสุขสืบไป

แล้วด้วยเดชะพระบารมีบ้านเมืองก็สงบราบคาบ สมณชี-พราหมณ์เป็นสุขสำราญกันทั่วหน้า ศึกพม่ามหาศาลซึ่งยกมาถึง ๙ ทัพก็ประลาตพ่ายแพ้ไป จนในที่สุด ก็ต้องประสบชะตากรรมเสียเอกราชให้แก่อังกฤษไปเป็นระยะเวลาช้านาน

อาณาจักรไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ผงาดขึ้นเหนือแหลมทองอีกครั้งหนึ่ง ทรงทำนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญขึ้นทุกวิถีทาง

ประเทศไทยจึงกลับร่มเย็นเป็นสุขขึ้น ด้วยพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมเป็นล้นพ้นสุดจะรำพัน มาได้ครบ ๒๐๐ ปี ในปีหน้านี้

ต่อมา ในยามที่ทั่วเอเชีย โดยเฉพาะแหลมทองทั้งผืนถูกคุกคามด้วยนโยบายการทูตเรือปืน เพื่อล่าอาณานิคมของมหาอำนาจชาติตะวันตก แต่ด้วยพระปรีชาสามารถอันสุขุมรอบคอบของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ไทยก็ยัง

สามารถรักษาเอกราชอธิปไตยไว้ได้ แม้จะต้องกล้ำกลืนยอมฝืนข่มความขมขื่นไว้ในหัวใจตลอดมา

น้ำตาของคนไทยทุกผองผู้ต้องตกใน เมื่อธงชาติของเราต้องถูกเชิญลงจากยอดเสา เหนือแดนดินถิ่นฐานดั้งเดิมของเรา และเราก็เฝ้ารอว่าวันหนึ่ง จะต้องกลับคืนมา

แล้ววันที่เราเฝ้ารอก็กลับคืนมา เมื่อกองทัพไทย สามารถนำธงไตรรงค์ไปโบกสบัดพลิ้วเหนือดินแดนไทยที่เสียไปได้อีกครั้งหนึ่ง

และใช่แต่เท่านั้น เราก็ยังสามารถยึดธงไทยเฉลิมพลของหน่วยทหารที่ขึ้นชื่อว่าเหี้ยมหาญที่สุดของกองทัพชาติมหาอำนาจฝ่ายนั้นได้ และบดขยี้ฝ่ายอธรรมที่เคยข่มเหงเรามาจนแหลกลาญ

ทั้งนี้ ก็เนื่องจากได้มีการปฏิรูปกองทัพไทยขึ้นมาตามลำดับ จนเป็นกองทัพไทยในปัจจุบันซึ่งสามารถนำเอกราชทางการศาลกลับคืนมาสู่ไทยได้ พร้อมกับเผยแพร่เกียรติคุณของชาติไปในสารทิศ นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๑ กรณีพิพาทอินโดจีน กรณีต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่น สงครามโลกครั้งครั้งที่ ๒ ตลอดมาจนถึงกรณีพิทักษ์สันติสุขในเกาหลีและเวียตนาม ซึ่ง

กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศของไทย ต่างก็ไว้ลายนักรบไทยจนลือลั่นมาทุกสมรภูมิ

นี่คือรอยแผลเป็นจากการที่กำลังทหารของเราอ่อนแอและล้าสมัยในครั้งกระนั้น การถูกแบ่งแยกดินแดนออกไปทำให้เกิดจุดอ่อนต่อการที่จะถูกรุกรานจากภายนอกประเทศได้ในหลายทิศทางหากเราอ่อนแอลงอีก

และนี่คือเงาของอสูรสงครามในรูปแบบการล่าอาณานิคมแผนใหม่ ซึ่งแฝงมาในรูปของการปลุกปั่นให้ไทยผลาญไทยกันเองจนอ่อนแรง แล้วให้พี่น้องร่วมแหลมทองปองพิฆาตกันด้วยสงครามตัวแทน เพื่อผลประโยชน์ของประเทศอภิมหาอำนาจผู้กระหายอำนาจ

ท่านพี่น้องร่วมชาติที่เคารพ

แผ่นดินทองของไทย ซึ่งอุดมไปด้วยทรัพยากรบนแผ่นดินตลอดจนทรัพยากรธรณีทั้งใต้ดินและในอ่าวไทย กำลังจะระอุอ้าวด้วยภัยคุกคามมากขึ้นทุกขณะ และเราคนไทยทั้ง ๔๔ ล้านคนทั่วผืนแผ่นดิน กำลังจะถูกเขาเอาแอกมาสวมใส่ทำลายล้างให้สิ้นชาติสิ้นแผ่นดินอีกครั้งหนึ่ง และภัยคุกคามใหญ่หลวงนี้เติบโตขึ้นทุกขณะ แต่เงียบเชียบ ซึ่งพวกเราจะต้องเริ่มระมัดระวังตัวให้มากขึ้นกว่าที่แล้ว ๆ มา เพราะในภัยคุกคามเช่นนี้

นอกจากเราจะต้องไม่ประมาทแล้ว เรายังจะต้องไม่พลาดพลั้งแม้แต่น้อยอีกด้วย เพราะนั่นหมายถึงการสิ้นชาติ สิ้นเกียรติภูมิอันสุดจะแก้ไขได้อีกต่อไป เนื่องจากภัยคุกคามนี้ เป็นภัยคุกคามที่ใหญ่หลวงที่สุดที่เราทั้งชาติเคยเผชิญมาในอดีตอันยาวนาน

ท่านพี่น้องประชาชนที่เคารพ ในสถานการณ์เช่นนี้ กองทัพไทยของท่าน ซึ่งได้รับการเสริมเขี้ยวเล็บคมแหลมคม พร้อมด้วยพี่น้องทหาร ตำรวจ และพลเรือนอาสาสมัครทุกผู้ทุกนาม พร้อมแล้วที่จะปกป้องผองไผทของบ้านเมืองมารดร อันเป็นที่รักยิ่งของเราทุกคน โดยเราทุกคน ได้ตั้งมโนปณิธานกันไว้แน่วแน่แล้วว่า

“ชาตินักรบแม้จะป่นจนวายปราณ อย่าให้ขานชื่อว่าตัวนี้กลัวใคร

และนี่คือวิญญาณอันหาญกล้าของพวกเราเผ่าไทย ภาพทำนองนี้ จะต้องติดตาเตือนใจพวกเราไปทุกเพศวัย หากเรายังประสงค์จะดำรงชาติ และดำรงความเป็นเสรีชนคนไทยเอาไว้ตลอดไป

แต่ในภัยคุกคามแผนใหม่ที่หมายทำลายชาตินี้ เราจะใช้แต่พละกำลังและความหาญกล้าแต่อย่างเดียวเช่นในอดีตหาได้ไม่ แนวทางการต่อสู้เพื่อพิทักษ์ชาติ และเผ่าพันธุ์เสรีชนของ

เราเอาไว้ให้ยืนหยัดดำรงอยู่ท่ามกลางสถานการณ์อันร้อนแรงของโลกในทุกวันนี้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานแนวทางการต่อสู้เริ่มแรกไว้ให้แล้ว ว่าเราจะต้องตั้งปณิธานให้แน่วแน่แก่ใจของตนก่อนอย่างใด และเมื่อกระทำได้แล้ว การรวมกำลังกันตั้งมั่นไว้รักษาชาติไทยมิให้สูญสลายก็จะสัมฤทธิ์ผลอย่างแน่นอน

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นายประยงค์ ปาณินท์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๒๔